

CẦN SÁM HỐI? PHẢI ĂN CHAY!

CẦN CẦU NGUYỆN cũng PHẢI ĂN CHAY

Không Trì Lê Hữu Dẫn

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11-08- 2009

Người thực hiện :

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

---o0o---

Tôi đã phạm tội gì để tôi phải sám hối?

Sau khi Hòa Thượng Huyền Quang bị VC đày ra Quảng Ngãi và Phật tử Lý Tổng bị VC giam tù, ngày 15/3/93 tôi ký thông báo nêu rõ mục đích thành lập Đoàn Chăm Tử Già Cứu Nước (CTGCN) được giáo sư chủ nhiệm Trần Minh Xuân cho đăng free nguyên bản tôi viết tay bằng chữ đỏ lên trang đầu báo Mekong Ty Nạn và cuối tuần ấy, nhà văn Nguyễn Thiệu Nhân cho phát hành bán nguyệt san ĐẠI DÂN TỘC số 18, đăng hình tôi trên tờ bìa trước với hàng tit lớn: "Ông Lê Hữu Dẫn, người đòi đui cựa Tổng Thống Thiệu vào bóng tối như trước năm 1990, vận động thành lập ĐOÀN CHĂM TỬ GIÀ CỨU NƯỚC".

Chỉ vài ngày sau, tôi nhận được thư cụ Võ Toàn đề ngày 24/3/93 có đoạn: "Riêng tôi tuổi thiệt 83, qua đây mới 20 tháng đang vui sống đề huề với các con, các cháu nội ngoại nhưng không từ nan công cuộc cứu nước. Nếu có cơ hội chết ngay tại đây mà giúp ích phần nào cho Đại cuộc, già nguyện hy sinh không nuôi tiếc..." Tiếp đến là thư cụ Trần Văn Hương ở Berkeley mở đầu: "Nhân đọc tuần báo MỠ số 289 ngày 27/3/93 thấy cụ muốn tìm người nhập Đoàn CTGCN tôi rất vui mừng...tôi đã 88 tuổi nhưng lòng dạ tôi luôn luôn mong có dịp đền ơn Quê Hương..." Và trong tuần lễ kế tiếp tôi thu nhận thêm 2 ông em cùng 70 tuổi ghi tên xin gia nhập, thế là tôi thành lập xong Đoàn CTGCN đầu tiên gồm 5 vị kể cả tôi chỉ trong vòng một tháng.

Buổi lễ ra mắt cắt máu ăn thề của đoàn chúng tôi đã được Phong Trào NO HỒ bảo trợ tổ chức rất trang nghiêm tại trụ sở Cự Tù Nhân Chính Trị ở San Jose vào ngày 25/4/93, nhiều cơ quan truyền thông đã cử đại diện đến chứng

kiến và phỏng vấn chúng tôi, sau đó được phổ biến trên các báo, đài Việt Mỹ rất đầy đủ và đặc biệt có 2 đài TV số 5 và số 11 đã phát hình 3 lần: 5g chiều, 11g đêm và 6g sáng hôm sau. Cuối tuần kế, chúng tôi còn làm lễ cầu nguyện cho Bộ Chính Trị CSVN có đủ sáng suốt để chấp thuận cho chúng tôi về VN trao thỉnh nguyện thư yêu cầu từ bỏ chính sách cai trị độc tài độc đảng cho đồng bào được nhờ!

Đầu tháng 5/93, chúng tôi gửi 1 hồ sơ 2 lbs gồm cuốn Video quay 2 buổi lễ trên, bản thỉnh nguyện thư ký tên bằng máu của chúng tôi cùng đơn xin kèm theo hình và căn cước cá nhân qua toà ĐSVL tại NY để xin chiếu khán về VN. Ký giả Ken báo SJMN đã giúp chúng tôi gọi điện thoại hỏi VP Đại sứ VC Lê Bằng và được xác nhận: toàn bộ hồ sơ 2lbs vừa kể trên đã được chuyển về VN để Bộ CT cứu xét sau khi ký nhận ngày 6/5/93.

Sau trên 50 ngày chờ đợi chẳng có tin tức gì, tôi phải mua 3 vé máy bay để 2 ông anh là cụ Trần Văn Hương 88t và cụ Võ Toàn 83t cùng tôi 71t qua New York, xin tuyệt thực 5 ngày trước trụ sở LHQ, thỉnh cầu quốc tế can thiệp cho chúng tôi có chiếu khán về VN, nhưng chính quyền ở đây chỉ cho phép tuyệt thực 3 ngày 28, 29 và 30/6/93, mặc dù cách đây mấy tuần, tôi và cụ Toàn đã tập nhịn ăn 7 ngày tại nhà tôi ở Fremont trước sự khích lệ tinh thần của vợ tôi.

Trong thời gian chúng tôi ngồi tuyệt thực trước cổng ra vào của trụ sở LHQ, VP Đại sứ VC đóng cửa, lấy cớ đi nghỉ hè ở Chicago vì Lê Bằng cố tình lánh mặt không dám tiếp chúng tôi! Ba anh em già chúng tôi mỗi người đều mang tấm bản trước ngực Hunger Strike For Visa To VN gây chú ý cho hàng ngàn du khách ngoại quốc viếng thăm LHQ mỗi ngày, nhiều người đã đến hỏi chúng tôi: "Tại sao quý cụ già cả như vậy mà phải tuyệt thực để xin chiếu khán về thăm quê hương?". Cụ Hương ngày xưa là nhân viên hỏa xa của Pháp tại Vân Nam nên nói được tiếng Hoa còn cụ Toàn là cựu thư ký toà khâm Pháp ở Huế nên những thắc mắc của các du khách Pháp, Hoa đều được 2 cụ giải bày rất thỏa đáng. Chúng tôi cũng đã in sẵn tài liệu Anh ngữ giải thích đầy đủ về công cuộc tuyệt thực này để phân phối tại chỗ và nhờ các cơ quan truyền thông phổ biến rộng rãi trên báo chí, đài Radio và TV nên cả thế giới đều thấy rõ sự vi phạm trắng trợn quyền làm người của CSVN đối với dân Việt. Cộng Đồng người Việt Quốc Gia vùng Nữ Ước đã tổ chức buổi lễ bế mạc hết sức cảm động ngay tại địa điểm chúng tôi vừa tuyệt thực xong. Vị chủ tịch Cộng Đồng cùng các đại diện các đoàn thể đã phát biểu cảm tưởng đối với việc làm của Đoàn CTGCN, có vị đã khóc trên máy micro làm cho chúng tôi khóc theo và nhiều vị hiện diện không cầm

được nước mắt. Sau cùng, bà con kêu gọi quyên góp tại chỗ được gần 1,000 MK trao cho tôi để bù đắp phần nào tiền vé máy bay, bắt tôi phải nhận và về đến San Jose, tôi đã trao trọn số tiền đó cho chủ báo Thăng Mõ nhờ chuyển qua cứu trợ đồng bào tại trại tỵ nạn Hồng Kông đang gặp khó khăn.

Quả thật bất ngờ cho tôi, khi về đến nhà thấy vợ thân hình tiêu tụy, mắt đăm đăm nhìn tôi mà không nói một lời nào và tỏ vẻ sợ tôi đến gần. Tìm hiểu tôi được biết, trong thời gian tôi vắng nhà 1 tuần qua New York tuyệt thực, vì quá lo lắng cho tôi, mỗi lần nghe tiếng gõ cửa bà bảo: "Đó tề, chúng nó đến bắt chồng tôi đó!. Chứa chạy khắp vùng Vịnh không xong, có lần tôi đưa bà về tận quận Cam để nhờ Ông thầy Tám nhưng không gặp vì ông vừa di cư qua Canada. Tâm, con gái đầu của tôi đã phải xin nghỉ việc 1 tháng dẫn mẹ xuống San Jose xin ở trong chùa cũ của sư cô Nguyễn Thanh để nghe kinh kệ nhưng bệnh tình vẫn không thuyên giảm vì bà không chịu uống thuốc thân kinh và làm biếng ăn nữa. Cuối cùng tôi phải mua vé máy bay đưa bà qua Paris thăm gia đình ông anh ruột, Nguyễn Viết Dã, chuyên viên hưu trí của tổ chức Lương Nông Quốc Tế (FAO, Rome), có 2 con gái, 1 con trai và 1 con rể người Pháp đều làm bác sỹ, với hy vọng gặp lại anh và các cháu, bà sẽ hết bệnh khi được vui sống bên cạnh thân nhân xa cách lâu ngày. Do tôi đã báo tin trước nên cháu Tuyết, con gái đầu của ông anh, có mời bạn đồng nghiệp, một bác sỹ Pháp chuyên trị bệnh tâm thần đến dự bữa cơm tối thiết đãi chúng tôi mới từ Mỹ sang. Vừa ăn xong, ông b/s mời tôi qua salon hỏi nguyên do khiến bà khởi bệnh từ lúc nào, hiện trạng ra sao, đã dùng thuốc men gì...Tôi còn nhớ tiếng Pháp nên đã báo cáo rõ ràng, đầy đủ renseignements (informations) cần thiết cho ông ta. Hình như cháu Tuyết đã cho ông biết sơ qua bệnh tình của Cô mình nên ông mang sẵn thuốc theo và cho vợ tôi uống lúc 11g đêm ấy. Đến 1g khuya, ông anh đánh thức tôi dậy nói rằng "chú vào phòng xem cô như thế nào chứ cô mới chạy ra phòng ăn 2 lần rất mau nếu đụng đầu vào tường thì nguy lắm!". Tôi liền bước nhẹ vào quỳ gối dưới giường bà đang nằm nghiêng ra phía tôi, bà đập tôi một đập thật mạnh làm tôi té ngửa và bà nói lớn: "mai về, không đi mô nữa hết!". Tôi bò dậy quỳ lại và lâm nhâm niệm Phật xin sám hối: "Vì con mà vợ con mắc phải bệnh hiểm nghèo, con xin nguyện ăn chay trường ngay sau khi về đến Mỹ". Nhìn thấy bà đã ngủ yên, tôi ra phòng ăn thì ông anh cũng vừa xem xong những trang chỉ dẫn cách dùng thuốc mà vợ tôi đã uống cách đó 3 tiếng, ông bảo: "thằng cha bác sỹ này bậy quá, trong toa có dặn b/s phải có mặt trong lúc bệnh nhân dùng thuốc vì đây là loại thuốc kích thích cả tâm lực lẫn thể lực!", rồi ông rủ tôi đi ngủ lại. Nhưng tôi vẫn thao thức, trông cho mau sáng để ra hãng bay đổi vé về SFo càng sớm càng tốt. Hôm sau, đưa chúng tôi lên sân bay, ông anh bảo tôi: "Bác sỹ dặn là về Mỹ chú nên đưa cô

đến b/s chuyên về tâm thần xin chữa trị ngay đi". Trên đường bay từ Paris qua Houston, bà đã biểu lộ 2 sự việc do công hiệu của thuốc làm cho tôi vui mừng và nhớ mãi: thứ nhất là bà đã ăn hết phần ăn trưa trên máy bay, thứ hai là lúc xuống phi cảng Houston để đổi máy bay đi SFO bà đọc được thông báo chuyến bay đó bị trễ 2 tiếng nên bà bảo tôi phải gọi điện thoại về Tully Pharmacy tin cho Tâm biết "đề các con khỏi chờ đợi lâu tội nghiệp chúng nó!".

Về đến nhà ở Fremont, hôm sau tôi bắt đầu ăn chay và đưa vợ xuống San Jose xin b/s Nguyễn Văn Tạo làm việc tại Khu Tâm Thần bệnh viện Bascom chữa trị cho đến ngày nay.

Kinh nghiệm ăn chay trên 9 năm của tôi:

Sau chỉ 3 ngày ăn chay tôi không ngửi được mùi tanh của thịt cá và lòng trắng của trứng gà. Tự nhiên tôi cảm nhận không còn bị lệ thuộc về sự ăn uống nữa, tôi bỏ luôn cả cafe mà trước đây sáng nào cũng phải có 1 ly cafe sữa, không có không chịu được.

Ăn chay giúp tôi loại bỏ những tật hư nết xấu, thay đổi tính tình, tăng thêm lòng thương yêu con cháu và không còn la rầy chúng như trước nữa. Tôi ưa thích đi chùa để học hỏi thêm Phật pháp, thích đến thư viện để nghiên cứu về Thiên chúa giáo, nên tôi đã viết bài Toà Thánh Vatican và Phong Trào Hợp Tác Tôn Giáo, và năm đó gặp dịp HT Thanh Từ đến San Jose được sư bà Đàm Lựu đón Ngài thuyết pháp bị số đông chống đối, chụp mũ Sư VC, tôi đã nêu sự kiện này vào Chương Một của sách Tài Liệu Soi Sáng SỰ THẬT (EOT) 95. Ăn chay đã giúp tôi có đủ trí tuệ viết lách ra tiếp sách TLssST (EOT) 96 cho đến nay là EOT-2002 tất cả đều có mặt tại các thư viện quốc gia và Đại Học lớn khắp 5 năm châu. Tháng rồi, người cháu kêu bà Dẫn bằng cô ruột từ Melbourne, Úc qua thăm cho tôi biết "bộ sách EOT của chú có đầy đủ trong thư viện gần nơi cháu ở".

Mùa an cư kiết hạ năm 1999, tôi lên tu viện Kim Sơn ăn ở gần 1 tháng để soạn cuốn EOT-2000 trong đó tôi dành nguyên Chương Bảy để in những tài liệu về lợi ích ăn chay gồm các bài: Dharma Dogs, Tại Sao Ăn Chay? Why Vegetarism? Chó Sói Cũng Vào Cửa Thiền (bài này tôi nhờ Thầy Viện Trưởng bút hiệu Sơn Cư viết, Thầy đã làm lễ quy y cho 3 chó sói thầy đặt tên là TuTu, LiLi và MiMi, được dịch ra Anh văn: Coyotes In Monastery với chú thích thêm: An incredible but true story in this New Age era. trang 615 đến 633), Buddhism after Baseball (bài này kể chuyện Orlando Cepeda

được bầu làm thần tượng môn bóng chày Baseball Hall of Fame là cầu thủ của đội Giants SFO lương hàng chục triệu một năm, lớn lên từ TCG nay ăn chay ngồi thiền theo đạo Phật để tập trung tất cả tâm lực và thân lực trước và sau khi ra sân đấu.), bài cuối là Soy may join meat in school cafeterias, photo từ SJMN 12/24/99 in vào trang 636, tôi có chú thích: Bộ Canh Nông khuyến cáo các trường nên cho học sinh ăn Tofu thay Thịt để tránh bệnh béo mập đã giết hại đa số dân Mỹ. Bản tin trên còn cho biết rằng chuyên viên ngân sách dưới thời TT Reagan đã dùng Tofu thay thịt để quân bình ngân sách!

Cũng tại tu viện Kim sơn trong thời gian tĩnh tâm trên, tôi đã viết bài: Tại sao có sự trùng hợp về cái chết bất đắc kỳ tử của dòng họ Kennedy ở HK và Nhà Ngô tại VN? dịch ra Anh ngữ Was There a Coincidence in the Untimely Deaths in the Kennedys Family of the USA and in the Ngo Family of VN?, in từ trang 487 đến 494.

Trong cuốn EOT- 2001, trang 529, tôi có in bài Ăn Chay và Chạy Marathon photo từ Bản Tin tháng 1/01 trang 24 của chùa Khánh Anh (Paris), kể chuyện ông Ben Mathews 58t đã về đầu trong cuộc chạy đua 42km ở Boston cuối năm qua, báo chí xúm nhau hỏi: sao ông chạy hay thế? ông trả lời vì tôi ăn chay! và cho biết thêm nhờ tôi kiêng ăn các chế phẩm của sữa như kem, yaourt, phô mát để tránh bị đàm lên cổ không chạy được! Nhờ suu tầm được tài liệu này mà tôi bắt đầu tự nấu đồ ăn chay riêng, tránh các chất béo, tuyệt đối không chiên xào. Tuần rồi lên Kim Sơn dự lễ an vị Phật Bà Quán Âm ngàn tay ngàn mắt, giữa lúc nghĩ thiền hành được nghe Thầy Viện Trưởng kể chuyện xưa cách nay 300 năm, có một người Đan Mạch nô lệ Do Thái đã sống thọ đến 146t, lấy vợ lúc 100t được 1 con, ông này chuyên ăn sống bấp đậu rau cải... không nấu! làm cho tôi càng tin tưởng vào cách ăn chay riêng của tôi, giúp tôi khỏe mạnh hơn 10 năm trước nhiều. Tháng qua, về San Jose cắt tóc tôi lái xe minivan Rendez vous vào cây xăng ARCO góc McKee và 101, khi vào trả tiền cashier người Mỹ gốc Mẽ hỏi: ông bao nhiêu tuổi mà lái xe ngẫu thế? tôi nói 80t nó nói: vậy mà tôi đoán chừng ông khoảng 65, làm sao ông khỏe thế? tôi trả lời vì ăn chay!

Cũng do sự lợi ích của ăn chay mà tôi muốn cho con cháu tôi phải biết ăn chay nên tôi quyết định tổ chức kỵ giỗ chay cho tổ tiên, tôi giải thích cho chúng rõ là mình phải kỵ chay để tin tưởng rằng vong linh của tổ tiên mình đã được siêu thoát rồi, giờ mình cúng để mình ăn chay mà cầu nguyện cho tổ tiên thôi. Mỗi năm tôi tổ chức 6 lễ giỗ: ông bà nội tôi, cha mẹ tôi và cha mẹ vợ tôi, mỗi lễ giỗ do một con gái và một con dâu phụ trách dâng hoa quả và

soạn thức ăn chay cúng tổ tiên. Cháu đích tôn của tôi năm nay ra ĐH Berkeley đến dự lễ giỗ, được ăn món cá chay phích xốt cà chua đã thốt lên: cá chay ngon hơn cá thật nhiều! tôi đã cho cháu biết giá tiền cá giả đắt gấp 3 cá thật! Hồi đầu tháng rồi, giỗ bà nội tôi ngày xưa thích ăn cơm hên nên con dâu áp út làm món cơm hên chay cúng cố bà, cả nhà ăn đều khen người nào cũng xơi 2 tô!

Hồi đầu năm tôi về L.A thăm gia đình Tịnh Thanh, con gái thứ 2 của tôi gặp cô Phật tử đang share phòng ở chung nhà kể chuyện với tôi rằng, hôm lái xe đi tìm nhà để xin share phòng cô bị mất cái bao thư đựng trên ngàn đô, tính chuyện thuê được phòng thì trả tiền mặt luôn; về nhà cô nguyện nếu tìm ra được bì thư đựng số tiền đó cô xin ăn chay 1 tháng. Bất ngờ hôm sau, cô thấy bì thư đó nằm dưới gầm xe với nguyên số tiền cô tưởng đã mất, thế rồi hôm đó cô gặp được con gái tôi để xin share phòng cô hiện ở, cô nói con đã ăn chay đúng 1 tháng như con nguyện bác ạ. Tôi khuyên cô ta nên ăn chay trường đi để được lợi lạc còn hơn ngàn vạn lần cô tìm ra thư đựng số tiền cô vừa kê nữa, tôi giải thích: Phật tử đã tuyên thệ trong lễ quy y mà không ăn chay trường là phạm tội gián tiếp sát sanh vì mình ăn thịt cá mua ở chợ về là tiếp tay với kẻ bắt cá, giết súc vật lấy thịt bán, nếu mọi người đều ăn chay thì họ bán cá thịt cho ai? Nay lật sổ tay ra tôi có ghi vào ngày 21/2/02, cô này là Mrs. Phuong Trân, ba của cô là Thượng tọa Thích Chơn Thành trụ trì chùa Long Phước xã Long Thành huyện Cai Lậy.

Aên chay đã giúp tôi lanh lợi, điềm tĩnh và phản ứng kịp thời, cứu vợ tôi thoát chết trong trường hợp khá hy hữu, xảy ra vào trưa 22/5/02 cách đây đúng 3 tháng. Hôm ấy, lúc 12g45 tôi đang nằm nghỉ trưa ở phòng trong, bỗng nhiên chị Huệ 43t mới từ Hội An qua trước đó vài tháng đến ở giúp chăm sóc bà Dẫn 24/24 hốt hoản chạy vào miệng máu kêu lớn: Bác ơi bác, bác gái cứng đờ rồi! Tôi vụt chạy ra không kịp mang dép, thấy vợ ngồi ngựa cổ ra sau sofa, miệng há, mắt trợn toàn tròn trắng, chân tay lạnh ngắt vì tim đã ngưng đập, tôi hít mạnh liên tục chuyen hơi thở của tôi vào miệng bà, mắt tôi cố nhìn vào cặp mắt trợn tròn của bà với tất cả tâm lực, chừng vài phút tôi thấy mắt bà từ từ nhắm lại, tôi bảo chị Huệ thoa bóp chân tay bà bằng dầu nóng để làm cho máu lưu thông giúp tim đập lại, rồi bà mở mắt nhìn chúng tôi. Tôi hỏi: mạ nó có biết chuyện gì đã xảy ra mà chị Huệ thoa bóp dầu cho mạ đến không? bà lắc đầu nói không. Tôi xoay qua hỏi chị Huệ đầu đuôi như thế nào, chị kể là sau khi dứt cho bác ăn trưa xong, con lại bếp dọn dẹp rửa chén bát chừng 10 phút sau trở lại định đỡ bác nằm xuống ngủ trưa, nhưng vừa đến nơi cầm tay chân đều cứng đờ, bác đã tắt thở rồi, nên con vội chạy vào kêu bác đó. Hôm sau, do khuyên bảo của con dâu

trường là b/s Phạm Thị An, tôi đưa bà đến khu cấp cứu bệnh viện Washington, họ giữ lại hơn 24 giờ để khám nghiệm và được 1 b/s Ấn Độ chuyên môn về tim chữa trị, ông chỉ cho uống Aspirine làm cho máu loãng để tránh bệnh nghệt tim (stroke); bà chị tôi đã chết vì bệnh này cách đây đúng 2 năm, đêm nằm ngủ chết bất ngờ vào khoảng 3, 4 giờ sáng, mãi đến khi con rể vô dòm chừng trước khi đi làm lúc 7g sáng mới biết mẹ chết; bà chết vào ngày 16 tháng 6 ta năm kia. Tuy được chết vào dịp lễ Vu Lan ai cũng cho là phước đức, nhưng tôi không muốn chết bất đắc kỳ tử như thế, nên mỗi buổi sáng dâng hương lễ Phật tôi khấn nguyện điều tâm niệm thứ 9: Sau hết, con cầu xin Đức Phật, Đức Quán Thế Âm Bồ Tát cho con được tỉnh táo và sáng suốt trước khi con chết và con được niệm 6 tiếng Nam Mô A Di Đà Phật trước khi con nhắm mắt lià đời mà tôi vững tin là tôi sẽ được toại nguyện như đã tâm niệm hàng ngày từ nay cho đến khi chết.

Để kết thúc bài viết này, tôi cầu nguyện cho tất cả Phật tử đã tuyên thệ quy y 5 giới mà chưa ăn chay có đủ thì giờ để xem thật kỹ bài này và nếu xét thấy cần sám hối thì phải ăn chay ngay và cần cầu nguyện cũng phải ăn chay.

Fremont, mùa Vu Lan năm 2002.

Không Trì Lê Hữu Dẫn

Ghi chú: Tôi viết bài này do yêu cầu của HT Chánh Lạc để đăng vào Đặc San Xuân Quý Mùi, 2003 của Chùa Như Lai, Denver CO. Vì bận viết bài này nên tôi đã không về San Jose dự lễ Vu Lan do HT Giác Lượng tổ chức tại Pháp Duyên Tịnh Xá hôm chủ nhật vừa qua, nhầm tưởng là Thầy tổ chức vào chủ nhật tới. Bài này sẽ được dịch ra Anh ngữ in vào sách EOT-2003.

LHD

---o0o---

Hết